

de
Gouden
Kandelaar

HOE VIND IK GODS WIL?

Deel 1

Zac Poonen

Aflevering 149

EEN PLAN VOOR JE LEVEN

De grootste eer en het belangrijkste voorrecht voor de mens is de wil van God te doen. Dit was wat de Here Jezus Zijn discipelen geleerd heeft. Hij heeft eens gezegd dat alleen zij die de wil van Zijn Vader deden het Koninkrijk der hemelen konden binnengaan (Mat. 7:21). Hij heeft ook gezegd dat Zijn ware broeders en zusters diegenen zijn die de wil van God doen (Mat. 12:50). Deze nadruk werd ook door de apostelen aan hun generatie doorgegeven. Petrus stelde dat God mensen vrijmaakt van de zonde zodat ze Zijn wil kunnen doen (1 Pet. 4:1,2). Paulus benadrukte dat gelovigen opnieuw geschapen zijn in Christus Jezus, zodat zij in de weg kunnen wandelen die God al voor hen uitgezet heeft. Hij spoorde daarom de Efeziërs aan niet dwaas te zijn, maar te verstaan wat de wil van de Here voor hun leven is (Ef. 2:10; 5:17). Hij bad voor de christenen in Colosse dat ze vervuld mochten zijn met de kennis van Gods wil. Hij zei hun dat zijn medewerker Epaphras ook voor hen bad dat ze volmaakt verzekerd zouden zijn van de wil van God (Col. 1:9; 4:12). De apostel Johannes leerde dat alleen zij die de wil van God doen tot in eeuwigheid blijven (1 Joh. 2:17).

Deze nadruk is helaas zeldzaam in onze tijd. Vandaar de oppervlakkigheid en krachteloosheid van de doorsnee gelovige vandaag de dag. De mensen worden tot Jezus gebracht alleen om vergeving van zonden te ontvangen. In apostolische tijden werd de mensen gepredikt dat vergeving van zonden maar een voorspel was tot een leven dat toegewijd was aan de vervulling van de hele wil van God.

Handelingen 13:22 geeft de indruk dat David een man naar Gods hart was omdat hij verlangde al Gods bevelen te volbrengen. David zelf vertelt ons op een andere plaats dat hij lust heeft om Gods wil te doen (Ps. 40:9). Hij was geen volmaakt mens. Hij beging veel zonden, sommige heel ernstig, waarvoor God hem zwaar moest straffen. Toch vergaf God hem en had een welgevallen in hem, voornamelijk omdat David zo graag heel

Gods wil wilde doen. Dit moedigt ons aan te geloven dat wij, ondanks al onze onvolkomenheden, ook mannen en vrouwen naar Gods hart kunnen worden – als ons hart er maar op gericht is Zijn wil te doen.

Het Nieuwe Testament spoort gelovigen aan te wandelen zoals Jezus wandelde en Zijn voorbeeld te volgen. Het principe dat Jezus' hele leven en bediening bepaalde, was de wil van de Vader te doen. Hij zette geen stap tenzij Zijn Vader Hem dat zei. En als Hij wel een stap deed, konden de pleidooien van Zijn vrienden evenmin als de dreigementen van Zijn vijanden Hem stoppen om te doen wat Zijn Vader van Hem vroeg. Zijn dagelijkse spijze was om de wil van Zijn Vader te doen (Joh. 4:34). Zoals mensen verlangen naar voedsel om hun lichaam te voeden, zo verlangde Hij de wil te doen van wie Hem gezonden had.

Elke gelovige hoort eenzelfde honger te hebben om de hele wil van God te doen. Hoe gemakkelijk is het te bidden: “Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel”, en dan te doen wat ons aanstaat, zonder Gods leiding in ons dagelijks leven te zoeken.

Gods plan is het beste

Het is het toppunt van dwaasheid om Gods leiding niet te zoeken. Als je alleen midden in een dicht bos zou zijn op een aarddonkere nacht, en je weet niet welke kant je uit moet, zou je toch blij zijn als er iemand bij je was die elke meter van het bos kende en die je volledig kon vertrouwen. Je zou zonder vragen te stellen elke weg volgen die hij insloeg. Het zou dwaas zijn om zijn advies in de wind te slaan en op eigen houtje verder te gaan in dat donkere dichte bos, vol verborgen gevaren. Toch doen veel gelovigen zo iets.

De toekomst die voor ons ligt is donkerder dan wat ter wereld ook. We kunnen niets zien van wat voor ons ligt. Toch moeten we vooruit. We komen vaak op kruispunten in ons leven waar we besluiten moeten nemen met vérstrekkende consequenties. Beslissingen zoals de keuze van een loopbaan of van een levenspartner bepalen onze hele toekomst. Hoe kunnen wij op zulke momenten een besluit nemen? We weten niets van de gevaren en de verborgen valkuilen op elk pad. We weten niets van de strikken die Satan voor ons uitgezet heeft. En toch – we zullen moeten beslissen welke weg we inslaan.

Het is daarom niet alleen wenselijk, maar ook noodzakelijk voor ons om op zulke momenten iemand naast ons te hebben die we volledig kunnen vertrouwen, die de hele toekomst overziet. Zo'n persoon hebben we in

de Here Jezus Christus en Hij is meer dan verlangend om ons langs het veiligste en beste pad te leiden.

De bijbel leert dat God een specifiek plan voor ieder van ons heeft (Ef. 2:10). Hij heeft een loopbaan voor ons uitgestippeld, een levensgezel voor ons uitgekozen en zelfs gepland waar we zouden wonen en wat we elke dag moeten doen. In ieder geval is Zijn keus de beste, want Hij kent ons zo goed en Hij neemt iedere factor in beschouwing. Het is dus wijs om Zijn wil in alle aangelegenheden te zoeken – de belangrijke zowel als de minder belangrijke.

Als wij alleen de redeneringen van ons beperkt verstand en al wat onze gevoelens ons voorschrijven volgen, is dat niet alleen dwaas, maar ook gevaarlijk. Tenzij we gegrepen zijn door de overtuiging dat Gods plan inderdaad het beste is, is het niet waarschijnlijk dat we dat ernstig zoeken.

Velen hebben schipbreuk geleden in hun leven doordat ze de wil van God niet meteen al in hun jeugd hebben gezocht. Het is inderdaad “goed voor een mens dat hij een juk draagt in zijn jeugd” (Kl. 3:27). In Mattheüs 11:28-30 nodigt Jezus ons uit om Zijn juk op ons te nemen. Wat betekent dat? In de dorpen van India ploegen de boeren hun veld met een stel ossen. De twee ossen worden bij elkaar gehouden door een juk op hun nek. Als een nieuwe os getraind wordt om te ploegen, wordt hij samen met een ervaren os onder een juk geplaatst. Zo wordt de nieuwe gedwongen in *dezelfde richting* en in *hetzelfde tempo* te lopen als de oudere os.

Dit betekent het om het juk van Jezus op ons te nemen. We zullen moeten wandelen met Jezus op de weg die Hij wil; we mogen nooit voor Hem uit rennen om iets te doen zonder Zijn leiding en ook niet achterblijven als Hij oproept tot een nieuwe stap van gehoorzaamheid. Er zijn er maar weinig die deze betekenis van het juk begrijpen. En nog minder die bereid zijn het te aanvaarden. De os wordt door zijn eigenaar gedwongen om het juk op zijn nek te dragen. Maar Jezus *nodigt ons uit*. Er is geen sprake van dwang. Wat zijn we toch dwaas om deze uitnodiging af te wijzen! We nemen liever het zware juk van onze eigen wil met al zijn bijkomende frustraties, nederlagen en spijt, dan het lichte juk van Jezus dat ware vrijheid en diepe rust brengt! “Komt tot Mij, allen die zo hard zwoegen onder een zwaar juk, en Ik zal je rust geven. Draag Mijn juk ... en leer van Mij, (zoals de onervaren os leert van de oudere os) ... en je zult rust vinden voor je ziel, want Ik geef alleen maar lichte lasten” (Mat. 11:28-30, vrij vertaald).

We lezen van Henoch dat hij met God wandelde (Gen. 5:22), dat wil zeggen dat hij niet voor Hem uit snelde of achterbleef, maar in Gods aan-

gewezen weg wandelde als onder het juk – driehonderd jaar lang. Als gevolg daarvan getuigde God dat Henoch Hem welgevallig was geweest (Heb. 11:5). Dit is de enige manier om God te behagen – door te leren en voort te gaan onder Zijn juk, in Zijn volmaakte wil. Alleen zo zullen we voor Hem kunnen staan zonder spijt, wanneer Hij weerkomt.

Gods plan missen

Het is mogelijk dat een gelovige Gods volmaakte wil voor zijn leven mist. Saul werd door God gekozen om koning te zijn over Israël, maar uiteindelijk, als gevolg van zijn ongeduld en ongehoorzaamheid moest God hem verwerpen (zie Sam. 13 en 15). Het is waar dat hij nog enkele jaren op de troon bleef, maar hij had Gods wil voor zijn leven gemist. Salomo is een ander voorbeeld. In zijn jonge jaren was hij God welgevallig, maar later werd hij afvallig doordat hij heidense vrouwen trouwde.

Twee keer in het Nieuwe Testament worden we aangespoord om de waarschuwing ter harte te nemen van het volk Israël dat omkwam in de woestijn. Gods volmaakte wil voor hen was dat ze Kanaän zouden binnengaan. Maar allen op twee na, misten het beste van God door ongeloof en ongehoorzaamheid (1 Cor. 10:1-12; Heb. 3:7-14). Veel gelovigen hebben op een soortgelijke manier Gods volmaakte plan voor hun leven gemist door ongehoorzaamheid en compromis – vaak in een huwelijk of in de keuze van een loopbaan.

G. Christian Weiss vertelt in zijn boek “De Volmaakte Wil van God” van een leraar op een bijbelschool die op een dag tegen zijn studenten zei: “Ik heb het grootste deel van mijn leven op Gods tweede keus geleefd.” God had hem in zijn jongere jaren geroepen om zendeling te zijn, maar hij had zich van die roeping afgekeerd vanwege zijn huwelijk. Daarna begon hij een zelfzuchtig zakenleven, hij werkte in een bank met als belangrijkste doel geld te verdienen. God bleef een aantal jaren tot hem spreken, maar hij weigerde toe te geven. Op een dag viel zijn kindje van een stoel en kwam te overlijden. Dit bracht hem op zijn knieën en na een hele nacht in tranen voor God doorgebracht te hebben, legde hij zijn leven volledig in Gods hand. Het was te laat om naar Afrika te gaan; die deur was gesloten. Hij wist dat dat Gods eerste keus voor hem geweest was, maar die had hij gemist. Alles wat hij nu kon doen was God vragen om de rest van zijn leven nuttig te mogen zijn. Hij werd leraar aan een bijbelschool, maar kon nooit vergeten dat dit slechts Gods tweede keus was.

Weiss vervolgt: “Ik heb vanaf die tijd talloze mensen ontmoet die een

soortgelijk getuigenis hadden. Meestal gingen deze getuigenissen gepaard met bittere tranen. Hoewel God wegen heeft om zelfs hen te gebruiken die gezondigd hebben en voorbij gegaan zijn aan Zijn volmaakte wil, kan het leven toch nooit meer worden zoals Hij het in de eerste plaats bedoeld had. Het is diep tragisch om de volmaakte wil van God voor je leven te missen. Christenen, let op deze getuigenissen zodat jij niet ook Zijn eerste keus zult missen. God gebruikt ongetwijfeld elk leven dat aan Zijn hand wordt toevertrouwd, in welke levensfase dan ook, maar laten wij bij degenen horen die Zijn wil vroeg gezocht hebben en zich daaraan hebben overgegeven en zo die pijnlijke en schandelijke misser vermijden.”

We kunnen het overwinnende leven gewoon niet leven of optimaal door de Here gebruikt worden of een zegen voor anderen zijn op een plaats die wij zelf uitkiezen. Sommigen mogen denken dat ze hun eigen loopbaan en woonplaats kunnen uitkiezen om dan te proberen daar waar ze zijn een getuige van de Here te zijn. De Here kan in Zijn barmhartigheid zulke gelovigen misschien op beperkte wijze gebruiken. Maar hun bruikbaarheid in Gods wijngaard zal slechts een fractie zijn van wat die had kunnen zijn als ze ernstig Zijn plan gezocht hadden en in het centrum van Zijn volmaakte wil gebleven waren. Beperkte geestelijke groei en vruchtbaarheid zijn de consequenties van een gedachteloos negeren van Gods wetten.

Als je God op een bepaald punt ongehoorzaam bent geweest, bekeer je dan *nu* voor het te laat is. Misschien is het mogelijk dat je teruggebracht wordt in de hoofdstroom van Gods plan voor jouw leven, zoals ook bij Jona gebeurde.

Ieder van ons heeft maar één leven. Zalig de man die, net als Paulus, aan het eind van zijn leven kan zeggen dat hij zijn loop ten einde gebracht heeft (2 Tim. 4:7). “De wereld gaat voorbij en haar begeren, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid” (1 Joh. 2:17).

“Ziet dus nauwlettend toe, hoe gij wandelt, niet als onwijzen, doch als wijzen, u de gelegenheid ten nutte makende, want de dagen zijn kwaad. Weest daarom niet onverstandig, maar tracht te verstaan, wat de wil des Heren is” (Ef. 5:15-17).

Samenvatting

1. De Here Jezus en Zijn apostelen leerden dat het voor een mens de grootste eer en het grootste voorrecht is om Gods wil te doen.

2. Het is dwaas de toekomst op ons eigen houtje in te gaan als God er

op wacht om ons te leiden. Zijn plan is het beste. Als we ons aan Hem overgeven, kan Hij ons bewaren voor de strikken van de vijand.

3. Het is mogelijk om Gods wil voor ons leven te missen door nalatigheid of ongehoorzaamheid.

VOORWAARDEN OM GODS WIL TE VINDEN

We kunnen goddelijke leiding niet los zien van onze persoonlijke relatie met God. Velen verlangen de gaven maar niet de Gever. Als we graag leiding willen hebben, maar niet dorsten naar God zelf, zullen we niet de leiding krijgen die we zoeken.

Iemand moet in gemeenschap met God zijn om Zijn leiding in zijn leven te ervaren. Dit houdt in de eerste plaats in dat hij een levende relatie met Christus heeft door de wedergeboorte. Maar dat alleen is niet genoeg. Er zijn bepaalde andere wezenlijke voorwaarden waaraan voldaan moet worden om Gods leiding te kennen. Deze worden genoemd in twee schriftgedeelten, één in het Oude Testament en de andere in het Nieuwe Testament (Spr. 3:5,6; Rom. 12:1,2). We willen nu deze schriftgedeelten nader bezien.

Geloof

“Vertrouw op de Here met uw ganse hart ... dan zal Hij uw paden recht maken” (Spr. 3:5,6).

Er zijn velen die nooit Gods wil leren kennen, omdat ze eenvoudig niet geloven dat God hen wil leiden. Geloof is een allereerste vereiste als we Gods leiding zoeken. Met geloof bedoelen we niet alleen een verstandelijk accepteren van de waarheid, maar een vertrouwen in God dat door een persoonlijk kennen van Hem komt.

Wanneer het ons aan wijsheid ontbreekt (het kennen van Gods gedachten in een bepaalde situatie) worden we uitgenodigd God erom te vragen en we hebben de belofte dat Hij ons die overvloedig zal schenken – mits we in geloof vragen. Degene die zonder geloof vraagt zal nooit iets ontvangen (Jac. 1:5-7). Jonge gelovigen denken misschien dat goddelijke leiding alleen beschikbaar is voor volwassen christenen die al vele jaren gegroeid zijn in de kennis van de Here. Het is zonder meer waar dat hoe

meer we met God wandelen, hoe beter we Zijn gedachten verstaan. Niettemin is het ook waar dat God al Zijn kinderen verlangt te leiden. Wat tegen Paulus gezegd werd geldt voor ons allemaal: “God ... heeft u voorbestemd om zijn wil te leren kennen ...” In het Grieks houdt dat in dat dit in toenemende mate gebeurt, steeds duidelijker en beter” (Hand. 22:14).

Een vader ontvouwt met blijdschap zijn wensen en plannen voor zijn kinderen aan hen – niet alleen aan de oudere maar ook aan de jongere. Zo is het ook met onze hemelse Vader. God heeft in Zijn Woord gezegd dat in deze tijd van het Nieuwe Verbond *al* Zijn kinderen – “van de kleinste tot de grootste” – Hem persoonlijk zullen kennen (Heb. 8:10,11). Ieder van ons kan tot Hem komen “in volle verzekerdheid des geloofs” dat Hij Zich erin verheugt Zijn wil bekend te maken aan Zijn zoekende kinderen.

In Hebreëen 11:6 lezen we dat het zonder geloof onmogelijk is God welgevallig te zijn. Het vers zegt dan verder dat wie tot God komt, moet geloven dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken. Het bewijs van iemands geloof is dat hij *volhardt in het gebed*. Degene die twijfelt houdt al gauw op met bidden. Maar wie gelooft klemt zich vast aan God *totdat* hij een antwoord krijgt. God beloont ernst omdat het de vrucht van een sterk geloof is. We kunnen niet iets kostbaars van God ontvangen zonder er eerst een intens verlangen naar te hebben. “Hij laaft de dorstende ziel en vervult de hongerende ziel met het goede” (Ps. 107:9). God heeft gezegd: “Dan zult gij Mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij vraagt met uw ganse hart” (Jer. 29:13).

Is het niet zo dat toen wij Gods leiding zochten, we dat vaak halfhartig deden? Toen Jezus in de hof van Gethsemane de wil van de Vader zocht, bad Hij telkens weer “onder sterk geroep en tranen” (Heb. 5:7). Hoe oppervlakkig is ons zoeken daarbij vergeleken. Wij zoeken vaak Gods wil met niet meer ernst dan wanneer we een verloren dubbeltje zoeken! Geen wonder dat we Gods wil niet vinden. Als we de wil van God als de grootste schat op aarde zien, gaan we die met ons hele hart zoeken.

Geloven we echt dat God ijverige zoekers beloont? Dan zal ons geloof duidelijk blijken uit onophoudelijk gebed. Als ons hart brandt van ernstig verlangen om Zijn wil op elk terrein van ons leven te doen, zal God ongetwijfeld Zijn gedachten aan ons openbaren. Hij honoreert zeker een geloof dat zich vastklampt aan Hem totdat het een antwoord ontvangt.

In de bijbel wordt geloof vaak samen genoemd met *geduld* of *volharding*. Beide zijn noodzakelijk als we Gods beloften willen beërven (Heb. 6:12,15). David spoort ons aan (ongetwijfeld vanuit zijn eigen ervaring) om onze weg op de Here te wentelen en op Hem te vertrouwen en

stil te zijn voor de Here en Hem te verbeiden. Hij verzekert ons dat Hij ons niet in de kou laat staan (Ps. 37:5,7). Een van de grootste verzoeken bij het zoeken van Gods leiding is je zorgen te maken en ongeduldig te worden. Maar het gelovige hart is altijd in de rust.

Er zijn sommige beslissingen waarvoor we niet hoeven te wachten op een volkomen duidelijke aanwijzing van de Here. Als je bijvoorbeeld de wil van de Here zoekt of je op de vijftiende of de zestiende van de maand op reis zult gaan, hoef je niet oneindig te wachten op een duidelijk antwoord van Hem.

Toch zijn er ook bepaalde beslissingen waarvoor we moeten wachten tot we volkomen duidelijkheid hebben over Gods wil. Als het om trouwen gaat, bijvoorbeeld, kunnen we ons niet permitteren onzeker te zijn. We moeten volkomen zeker zijn van Gods wil voordat we een beslissing nemen. Zo'n beslissing is duidelijk van grotere betekenis dan de eerste, omdat de gevolgen ervan ook veel verder strekken. Hoe belangrijker de beslissing, hoe langer we misschien moeten wachten om zeker te zijn van Gods wil.

Als we op de Here vertrouwen hoeven we niet bang te zijn om te wachten. Dan trekken we niet iets naar ons toe voordat het Gods tijd is, omdat we bang zijn het beste te verliezen als we wachten. God is best in staat om op elk terrein het beste voor ons veilig te bewaren. Als we ongeduldig iets naar ons toe trekken, missen we zondermeer het beste van God. De bijbel zegt: "Zij die geloven, haasten niet" (Jes. 28:16).

In Psalm 25, de psalm bij uitstek over leiding, spreekt David telkens weer over wachten op de Here (vs. 3,5,21). Niemand die op de tijd van de Here wacht zal ooit spijt krijgen dat hij gewacht heeft, want "er is geen God buiten U, die optreedt ten behoeve van wie op Hem wacht" (Jes. 64:4; zie ook 49:23).

Vaak is het zo dat alleen als we wachten God Zijn gedachten aan ons duidelijk kan maken. James McConkey heeft in zijn boekje "Leiding" geschreven: "Soms komt er troebel water uit de kraan. Hoe maak je het schoon? Je zet een glas met het troebele water op de tafel. Langzamerhand zakt het bezinsel naar de bodem van het glas. Heel geleidelijk wordt het water helderder. Na een poosje is het zo helder dat het doorschijnend wordt. Dit gebeurde allemaal door simpel te wachten. Op het gebied van leiding geldt dezelfde wet. Hier geldt ook dat wachten Gods manier van bezinken is ... Terwijl we dat doen gaat het bezinsel langzaam naar de bodem. De onbelangrijke dingen nemen een ondergeschikte plaats in. De belangrijke dingen worden duidelijk. Wachten is de oplossing ... Het

grootste deel van onze fouten ontstaat doordat we dit verwaarlozen. Haast is vaker een strik van Satan dan dat het noodzaak voor leiding is.

Soms is onze radeloosheid zo groot dat het schijnt dat de leiding nooit komt. Voor zulke tijden heeft de psalmist een kostbare boodschap in zijn woorden over de nachtwakers. “Mijn ziel wacht op de Here, meer dan wachters op de morgen” (Ps. 130:6). Hoe zien de nachtwakers uit naar de morgen? Het antwoord is viervoudig:

Ze wachten in duisternis.

Ze wachten op iets dat langzaam komt.

Ze wachten op iets dat zeker komt.

Ze wachten op datgene dat als het komt, het licht van de dag brengt.

“Zo is het met ons die op leiding wachten. Soms zijn we zo onthutst dat het lijkt alsof we in *totale duisternis* wandelen. Ook is het vaak zo als we wachten, zoals zij die wachten op de morgen, dat het eerste zwakke ochtendgloren *o zo langzaam* schijnt te komen! Maar we weten ook dat zoals er nog nooit een nacht geweest is die niet in de dageraad geëindigd is, ook onze nacht van onzekerheid zeker zal eindigen in het ochtendlicht van Gods leiding. Tenslotte, als het dan uiteindelijk komt, brengt het licht en zegen zonder mate, en zo is het ook, als onze door God gegeven leiding tenslotte doorbreekt, dat het onze wachtende ziel zo zal *verblijden* en ons bewolkte pad zo *verlichten*, dat we de lange dagen dat we in de duisternis wachtten bijna zouden vergeten.”

Pas op voor haast! Ongeduld komt altijd voort uit ongelooft. Er staat van de Israëlieten in de woestijn dat ze “niet wachtten op Zijn raad” (Ps. 106:13). Daardoor misten ze het beste van God. Moge God ons behoeden voor zo’n tragedie.

Wantrouwen aan onszelf

“Steun op uw eigen inzicht niet ... dan zal Hij uw paden recht maken”
(Spr. 3:5,6).

Degene die zijn eigen natuurlijke wijsheid in geestelijke zaken niet wantrouwt, moet nog één van de fundamentele lessen van het christelijke leven leren. Weinig verstand kan een mens niet belemmeren om kennis van Gods wil te hebben, als hij maar op God leunt. Maar trots steunen op eigen slimheid en inzicht doet dat wel. Paulus zegt in Filippenzen 3:3 dat een gelovige gekenmerkt behoort te worden door gebrek aan vertrouwen in zichzelf.

Paulus was een groot intellectueel, maar ook hij moest zichzelf wantrouwen en op God steunen. Hij schrijft aan de Corinthiërs uit eigen ervaring: “Indien iemand onder u meent wijs te zijn in deze tijd, hij worde dwaas, om wijs te worden. Want de wijsheid van deze wereld is dwaasheid voor God” (1 Cor. 3:18,19). Wereldse wijsheid is een hindernis om Gods wil te kennen en moet daarom prijsgegeven worden.

Opdat deze laatste zin niet verkeerd begrepen wordt, wil ik die even toelichten. Wereldse wijsheid verwerpen betekent niet dat we ons verstand niet mogen gebruiken. Paulus gebruikte het zijne en het is ondenkbaar dat hij anderen vroeg hun verstand opzij te zetten. Wereldse wijsheid slaat dus niet op educatie en geleerdheid, want zowel de geleerde Paulus als de ongeletterde Corinthiërs aan wie hij schreef, moesten het prijsgeven. Het verwijst naar de mate van vertrouwen die we in onze eigen slimheid stellen, of we nu veel of weinig geleerd hebben. Het is een ziekte die zowel de geleerde als de ongeletterde kan treffen.

De bijbel vergelijkt gelovigen met schapen. Een schaap is een dwaas dier, niet in staat zijn eigen weg te vinden en heel erg kortzichtig. Zijn enige veiligheid ligt in het volgen van de herder, waar deze ook heen gaat. Dit is erg vernederend om toe te geven voor een zelfverzekerd mens. Zijn trots komt in opstand bij de suggestie alleen al dat hij dom zou zijn in geestelijke zaken. Toch is een volledig wantrouwen van het zelfleven een onvermijdelijke voorwaarde om Gods leiding in ons leven te kennen. David nam de plaats van een schaap in voor de Here en ontving daardoor goddelijke leiding. “De Here is mijn Herder ... Hij voert mij ... Hij leidt mij ...” (Ps. 23:1-3).

Tenzij een mens zich vernedert en deze lage plaats inneemt, kan hij de wegen van God niet kennen. “Ootmoedigen doet Hij wandelen in het recht en Hij leert ootmoedigen Zijn weg”, zei David in Psalm 25:9. Zelfvertrouwen is dan misschien wel goed voor iemand in de wereld, maar zeker niet voor een kind van God. Dit is de reden waarom veel gelovigen Gods plan voor hun leven missen. Vol vertrouwen in hun eigen bekwaamheden, zoeken ze niet de wil van God. Ze vertrouwen op hun eigen inzicht en worden zo misleid.

God laat vaak mislukking en verwarring in ons leven toe om ons de totale verdorvenheid van ons hart en de onbetrouwbaarheid van ons feilbare verstand te doen inzien, zodat we de noodzaak leren ons meer en meer aan Hem vast te klampen. Een van de belangrijkste lessen die de Here probeerde Zijn discipelen te leren, was dat ze zonder Hem niets konden doen (Joh. 15:5). Ze waren erg traag om dat te leren, en wij ook.

De nederige mens die zijn beperkingen inziet en volledig op God steunt, zal de goddelijke wil zonder moeite onderscheiden. De zelfverzekerde dokter in de theologie daarentegen, die op zijn bijbelschooltraining steunt, blijft rondtasten in de duisternis.

Gehoorzaamheid op elk terrein

“Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden recht maken” (Spr. 3:6).

Soms willen we wel Gods leiding op een bepaald punt weten, maar op andere terreinen liever niet. Bijvoorbeeld, we zoeken Gods wil ernstig wat betreft een huwelijk, maar niet op het punt van een baan. Of andersom. Of misschien zoeken we Gods leiding hoe en wanneer we onze jaarlijkse vakantie zullen hebben, maar vragen we Hem nooit hoe we ons geld zullen besteden.

Dit komt omdat we geneigd zijn Gods leiding alleen te willen hebben als het goed uitkomt voor ons. Het duurt heel lang voordat de zelfzuchtige motieven totaal uit ons hart zijn gelouterd. We zoeken Gods wil in sommige dingen omdat we geen fouten willen maken die ons moeilijkheden of verlies kunnen bezorgen. Het motief is niet dat we God willen behagen, maar dat we een makkelijk en voorspoedig leventje zullen hebben. Vandaar dat we Gods leiding niet ontvangen, want Hij heeft alleen hun die Hem in *al* hun wegen kennen, beloofd te leiden, hun die Zijn leiding op elk terrein van hun leven met blijdschap aanvaarden.

Op veel terreinen heeft God Zijn wil voor ons al geopenbaard in de Schriften. De bijbel zegt bijvoorbeeld dat God wil dat wij heilig en dankbaar zijn: *“Want dit wil God, uw heiliging”* (dat is afgescheiden van de wereld en toegewijd aan Hem) ... *“Dankt onder alles, want dat is de wil van God in Christus Jezus ten opzichte van u”* (1 Thes. 4:3; 5:18).

Zo lezen we ook dat God verwacht dat we onze naasten liefhebben als onszelf (Rom. 13:9). Als wij Gods vergeving en verlossing ontvangen hebben, moeten we hetzelfde verlangen voor onze naasten. Gods wil wordt duidelijk geopenbaard in het Nieuwe Testament: wij moeten Zijn getuigen zijn (Hand. 1:8).

Onze naasten liefhebben houdt in dat in de eerste plaats hun geestelijke nood ons ter harte gaat, maar dat sluit hun andere noden niet uit. God heeft gezegd: *“Ik wil dat je je voedsel deelt met de hongerige en in je huis ontvangt die hulpeloos, arm en berooid zijn. Kleed hen die het koud*

hebben en houd je niet verborgen voor je familieleden die je hulp nodig hebben. Als je deze dingen doet, zal God Zijn eigen heerlijke licht over je doen schijnen. Als je dan tot de Here roept, zal Hij antwoorden. “Ja, hier ben Ik” zal Hij al spoedig antwoorden. Alles wat je moet doen is ophouden de zwakken te onderdrukken, en ophouden vals te beschuldigen en anderen in een kwade reuk te brengen! Geef de hongerigen te eten! Help hen die het moeilijk hebben! Dan zal in de duisternis je licht schijnen en de donkerheid om je heen zal zo licht zijn als de middag. *En de Here zal je voortdurend leiden*” (Jes. 58:7-11, vrij vertaald). Het is een vreugde voor God om Zijn gedachten te openbaren aan hen die onbaatzuchtig bewogen zijn met de nood van anderen.

Als wij de Here op deze terreinen waar Hij Zijn wil al geopenbaard heeft niet gehoorzamen, kunnen we niet verwachten dat Hij ons op andere terreinen helpt. Het is een principe van goddelijke leiding dat God niemand nieuw licht geeft als hij het licht dat hij al heeft veronachtzaamt. God laat ons geen tweede stap zien voor we de eerste genomen hebben. “Als je *stap voor stap* gaat, zal Ik de weg voor je openen” (Spr. 4:12, Engelse parafrase). Hij is geïnteresseerd in elke stap die we doen. “Door de Here worden de schreden van de man bevestigd, aan wiens weg Hij welgevallen heeft” (Ps. 37:23).

Hier is nog een belofte voor leiding voor degenen die gehoorzaam zijn. “Ik leer en onderwijs u aangaande de weg die gij gaan moet; Ik raad u; mijn oog is op u. Weest niet als een paard, als een muilnier zonder verstand” (Ps. 32:8,9). (Het paard wordt gekenmerkt door ongeduld en wil altijd vooruit snellen, terwijl de muilezel gekenmerkt wordt door koppigheid, en vaak weigert om door te lopen. We moeten deze beide houdingen vermijden.)

God spreekt tot ons door ons geweten als wij ongehoorzaam zijn. Wij moeten dus altijd zorgvuldig acht slaan op de stem van ons geweten. Jezus heeft gezegd: “De lamp van het lichaam is uw oog. Indien dan uw oog zuiver is (en zijn functie volledig vervult), is ook uw gehele lichaam verlicht” (Luc. 11:34). Wat bedoelde Jezus met het oog? In Mattheüs 5:8 verbindt Hij geestelijk zien met reinheid van hart. Het oog verwijst dus naar het geweten, dat, als het gehoorzaamd wordt, ons voortdurend tot reinheid van hart brengt.

Op zichzelf is het geweten niet de stem van God, want het wordt getraind en gevormd door de principes waarop iemand zijn leven bouwt. Maar als het voortdurend gehoorzaamd wordt en overeenkomstig het Woord gevormd wordt, zal het Gods norm in toenemende mate uitdruk-

ken. De belofte in Lucas 11:34 is dus dat als wij ons geweten rein bewaren, Gods licht ons leven zal bestralen, en zo zullen we Zijn wil kennen. Als we niet naar de stem van ons geweten luisteren in ons dagelijks leven, zullen we niet de stem van de Geest horen als we Gods leiding zoeken. Onmiddellijke gehoorzaamheid aan God telkens wanneer Hij spreekt, is één van de geheimen van leiding.

Onlangs las ik van een 15 jarige jongen, blind vanaf zijn geboorte, die een vliegtuig bestuurde en veilig landde. Dat opmerkelijke feit kon gebeuren doordat hij elke opdracht die de instructeur hem gaf, onmiddellijk gehoorzaamde. Als wij de vele problemen van het leven onder ogen zien, voelen we ons misschien als een blinde die probeert een vliegtuig aan de grond te zetten op een onbekende en onzichtbare landingsbaan. Maar als wij de gewoonte ontwikkelen onmiddellijk gehoorzaam te zijn aan Gods geboden, zullen we merken dat we veilig landen.

Onvoorwaardelijke overgave

“Ik roep u er dan toe op, broeders, op grond van de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend slachtoffer, heilig en voor God welgevallig, dat is uw redelijke godsdienst. En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word innerlijk veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid, om te kunnen onderscheiden wat de wil van God is, namelijk de goede en welgevallige en volmaakte” (Rom. 12:1,2).

Het Nieuwe Testament spoort ons aan om dienstknechten (slaven in het Grieks) van de Here te worden. Paulus noemde zichzelf een bereidwillige slaaf van Jezus Christus. In het Oude Testament waren er twee soorten knechten: de lijfslaf en de gehuurde knecht. Een lijfslaf, in tegenstelling tot de gehuurde knecht, werd nooit betaald. Hij was door zijn meester gekocht en betaald en als gevolg daarvan was alles wat hij was en bezat van zijn meester. Zo moet elke gelovige zichzelf beschouwen – als een lijfslaf. Onze tijd, ons geld, onze talenten, familie, bezittingen, ons verstand en ons lichaam – alles – is van onze Heer en Meester, want het is rechtens van Hem omdat Hij het aan het kruis gekocht heeft (1 Cor. 6:19,20).

We worden daarom vermaand ons lichaam eens voor altijd tot een levend, heilig en God welgevallig offer te stellen, net als het brandoffer in het Oude Testament. Het brandoffer, in tegenstelling tot het zondoffer, werd in zijn geheel aan God geofferd en betekende de volkomen toewij-

ding van de offeraar. Als iemand een brandoffer bracht, kreeg hij niets terug. God kon met dat offer doen wat Hij wilde. Het sprak van het kruis van Golgotha, waar de Here Jezus Zich volkomen aan Zijn Vader geofferd heeft, en zei: “Vader, niet mijn wil, maar Uw wil geschiede”. Dat is wat het betekent om ons lichaam als een levend offer aan God te geven. Wij moeten sterven aan onze eigen wil en keuze hoe en waar ons lichaam door Hem gebruikt zal worden. Alleen zo kunnen we Zijn wil leren kennen.

Het ontbreken van zo’n overgave is meestal de belangrijkste reden waarom we Gods wil niet kunnen vinden. Onze overgave aan de Here is vaak beperkt. We zijn niet werkelijk bereid *alles* wat God ons biedt te aanvaarden.

Ik heb eens een man ontmoet die bereid was elk beroep te aanvaarden, behalve christelijk werk. Ik heb hem gezegd dat het dit voorbehoud was waardoor God hem Zijn plan voor z’n leven niet duidelijk kon maken. Toen hij uiteindelijk alles aan de Here overgaf, kreeg hij onmiddellijk een diepere zekerheid van Gods wil. God riep hem niet tot een bediening in het evangelie, maar Hij wilde dat hij gewillig zou zijn.

Velen die tot God komen onder het voorwendsel dat ze graag Zijn wil willen weten, willen eigenlijk alleen maar Zijn goedkeuring over de weg die ze zelf al voor zich hebben gekozen. Vandaar dat ze geen antwoord van Hem krijgen. Onze problemen met leiding zouden heel gauw opgelost zijn, als we ons maar zonder enige reserve aan onze Here zouden geven en zeggen: “Here, ik ben bereid *alles* te aanvaarden, als U mij maar verzekert dat het Uw wil is. Kiest U maar voor mij, mijn Heer. Ik heb zelf geen voorkeur in deze zaak.” Het was Abrahams bereidheid *overal* heen te gaan en *alles* voor God te doen, *wanneer ook*, die hem tot “de vriend van God” maakte.

George Müller uit Bristol was een man met een groot geloof en iemand die de wil van God met opmerkelijke nauwkeurigheid kon verstaan. Hij heeft in dit verband gezegd: “Eerst probeer ik mijn hart zo ver te brengen dat het geen eigen wil meer heeft in een bepaalde zaak. Negentig procent van de problemen bij de mensen ligt juist hier. Negen van de tien moeilijkheden worden overwonnen als ons hart bereid is Gods wil te doen, *wat het ook moge zijn*. Als iemand werkelijk zo’n gesteldheid heeft, duurt het meestal maar even om Zijn wil te kennen.”

Sommigen willen eerst Gods wil weten voor ze beslissen of ze wel of niet zullen gehoorzamen. Maar God openbaart Zijn wil niet aan zulke mensen. Jezus heeft gezegd: “Indien iemand diens wil doen wil, zal hij weten ...” (Joh. 7:17). Alleen een bereidheid om *alles* te doen, wat God

ook gebiedt, zal ons in staat stellen te weten wat Zijn volmaakte wil is. Dit is evenzeer van toepassing bij kleine dingen als bij grote.

Vernieuwd in ons denken

“En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene” (Rom. 12:2).

Wereldgelijkvormigheid stopt onze geestelijke oren dicht, zodat we Gods stem niet horen. Iedereen die in deze wereld leeft wordt beïnvloed door de geest van de wereld. Er is niemand die ontkomen is aan de invloed daarvan. Van onze kinderjaren af neemt ieder van ons dag aan dag, in meer of mindere mate de geest van deze wereld in zich op, door wat we horen, zien en lezen. Dit beïnvloedt vooral ons denken en ons verstand. De beslissingen die wij dan nemen, komen voornamelijk voort uit wereldse overwegingen.

De Geest van God die in ons komt wonen als we wedergeboren worden, gaat in tegen de geest van deze wereld en verlangt daarom ons denken totaal te vernieuwen. Gods uiteindelijke doel voor ons is dat we gelijkvormig gemaakt worden aan het beeld van Zijn Zoon. Dit is het primaire deel van Zijn wil voor ons allemaal. Al het andere – met wie we trouwen, waar we gaan wonen en werken – is secundair. Al Gods handelen met ons is op dit doel gericht – dat wij zoals Jezus worden (zie Rom. 8:28,29). Maar dat kan alleen in ons bereikt worden als we de Heilige Geest toestaan ons denken dagelijks te vernieuwen. Hoe meer ons denken zo vernieuwd wordt, hoe nauwkeuriger we de wil van God op de kruispunten van ons leven zullen kunnen verstaan.

Wereldsgezind zijn is in wezen niet iets uiterlijks – zoals naar allerlei films kijken, drinken, roken, dure en modische kleren en juwelen dragen of verkwistend leven. Dit kan een werelds mens wel kenmerken, maar het zijn alleen de uiterlijke uitdrukkingen van zijn werelds denkproces. Gelijkvormigheid aan de wereld bestaat in wezen in iemands gezindheid en openbaart zich op verschillende manieren, met name in zijn beslissingen. Bijvoorbeeld als hij een baan of carrière op het oog heeft, zal hij voornamelijk geleid worden door factoren als salaris, promotiekansen, gemak enzovoort. En als hij nadenkt over een huwelijk, wordt hij beïnvloed door dingen als familiestatus, positie in het leven, lichamelijke knapheid of rijkdom.

Aan de andere kant moeten de beslissingen van een gelovige in de eerste plaats bepaald worden door geestelijke factoren, hoewel andere overwegingen niet aan de kant geschoven moeten worden. De eer van Gods naam en de uitbreiding van Zijn koninkrijk komen op de eerste plaats. Daarom heeft de Here ons geleerd om eerst te bidden: “Uw Naam worde geheiligd” en pas dan: “Uw wil geschiede”.

Het proces van het onderkennen en uitsluiten van wereldse motieven is van levensbelang als we Gods wil willen kennen. Als we zeggen: “God heeft me geleid” terwijl onze motieven zelfzuchtig zijn, is dat godslastering. Het is in zulke gevallen veel beter te zeggen dat het onze beslissing was, in plaats van Gods naam ijdel te gebruiken en onze wereldse gezindheid te bekleden met een mantel van geestelijkheid. We winnen niets door anderen, of zelfs onszelf, slechts te overtuigen dat we Gods wil doen. God kunnen we per slot van rekening niet voor de gek houden. Zoals de bijbel zegt: “Al iemands wegen zijn rein in zijn ogen, maar de Here toetst de geesten”, en: “Elke weg van een mens is recht in zijn ogen, maar de Here beproeft de harten” (Spr. 16:2; 21:2).

De vernieuwing van ons denken heeft als gevolg dat we beginnen te denken zoals de Here denkt en situaties en mensen te zien zoals Hij ze ziet. Het denken van Paulus was zo vernieuwd dat hij durfde te zeggen dat hij de gezindheid van Christus had, en dat hij niet langer vanuit puur menselijk gezichtspunt naar mensen keek (1 Cor. 2:16; 2 Cor. 5:16). Zijn gebed voor de gelovigen in Colosse was dat ze ook zo veranderd zouden worden: “Daarom houden ook wij sedert de dag, dat wij dit gehoord hebben, niet op voor u te bidden en te vragen, dat gij met de rechte kennis van Zijn wil vervuld moogt worden, in alle wijsheid en geestelijk inzicht” (Col. 1:9).

Zo’n verandering in ons denken zal ons in staat stellen te weten wat God behaagt en wat niet, en zo zullen we Zijn wil gemakkelijk kunnen onderscheiden in de verschillende situaties die we onder ogen moeten zien. Gods belofte voor ons in het Nieuwe Testament is: “Want dit is het verbond ...: Ik zal mijn wetten in hun verstand leggen, en Ik zal die in hun harten schrijven” (Heb. 8:10; 10:16). Zo’n vernieuwing geeft ons niet alleen inzicht in Gods wil, maar ook in Zijn methoden en Zijn doel. We willen niet alleen weten *wat* God ons wil laten doen, maar ook *hoe* Hij dat wil, en *waarom*. Het doen van Gods wil kan slaafs zijn als we Gods doel daarmee niet verstaan en waarderen. Als we die wel waarderen, wordt de wil van God voor ons wat die ook voor Jezus was – een vreugde. Door onze onwetendheid wat betreft Gods natuur zijn we bang voor Zijn wil.

Als we Hem beter zouden kennen, zouden we alles wat Hij van ons vroeg, met blijdschap doen.

Hoe kan ons denken vernieuwd worden? Een vrouw die een innige harteband heeft met haar man, leert door de jaren heen steeds meer zijn denken en doen kennen. Ditzelfde geldt ook voor de gelovige en zijn God. De nieuwe geboorte is als een huwelijk met de Here Jezus. Van dat moment af behoren we in innige gemeenschap met de Here te wandelen en dagelijks naar Zijn stem te luisteren.

We moeten Hem dagelijks tot ons hart laten spreken, door Zijn Woord zowel als door de tuchtiging van beproevingen die Hij in ons leven toelaat. We zullen merken dat we op deze wijze steeds meer veranderd worden naar het beeld van onze Here (2 Cor. 3:18). Als we onze dagelijkse stille tijd met Gods Woord en ook onze gebedsgemeenschap met de Here verwaarlozen, is het buitengewoon moeilijk Gods gedachten te leren kennen. Het overpeinzen van Gods Woord kan onze verwrongen en kromme manier van denken recht maken en ons tot geestelijke mensen maken die gevoelig zijn voor Gods stem.

We kunnen de stem van de Here alleen herkennen door ons eraan te gewennen ernaar te luisteren. Een nieuwe bekeerling vroeg eens aan een oudere dienstknecht van God waarom hij de stem van de Here niet kon horen, terwijl Jezus toch gezegd had: “Mijn schapen horen naar Mijn stem”. De man antwoordde: “Ja, het is waar dat Zijn schapen Zijn stem kennen, maar het is ook waar dat de lammetjes het moeten leren.”

Een zoon herkent de stem van zijn vader heel gemakkelijk omdat hij die zo vaak gehoord heeft. Net zo kunnen we door voortdurend naar de stem van de Here te luisteren, Zijn stem onderscheiden van al het ge-roezemoes van andere stemmen die in onze oren klinken als we Gods wil zoeken. Als je gewend bent naar de stem van de Here te luisteren, dan is Zijn belofte in een noodsituatie: “Wanneer gij rechts of wanneer gij links zoudt willen gaan, zullen uw oren achter u het woord horen: Dit is de weg, wandelt daarop” (Jes. 30:21).

Als we echter *alleen* naar de Here gaan in noodsituaties, is het niet waarschijnlijk dat we Zijn stem horen. Sommige van Gods kinderen zijn zo druk dat ze geen tijd hebben om in hun dagelijks leven naar de Here te luisteren, en toch willen ze in tijden van crisis onmiddellijk Zijn wil weten. Iemand heeft van zulke gelovigen gezegd dat de geest van hun gebeden in een noodsituatie zoets is als: “Here Jezus, ik ben verschrikkelijk druk geweest en heb niet veel tijd gehad om met U te spreken. Vergeef me. Maar nu, Here, zit ik in een netelige situatie en ik moet in

deze belangrijke zaak morgenochtend om tien uur Uw wil weten. Dus, alstublieft Here, schiet op en openbaar het aan mij. Amen.” Zó wordt Gods wil niet geopenbaard, en ook zeker niet aan zulke mensen.

Dagelijkse gemeenschap met God in overpeinzing en gebed is van levensbelang als we Gods leiding in ons leven willen kennen.

Samenvatting

Als we Gods wil willen vinden, moeten we eerst voldoen aan de volgende voorwaarden:

1. We moeten geloven dat God Zijn wil aan ons *wil* openbaren. Zo'n geloof wordt gekenmerkt door ernstig verlangen en volharding. We moeten bereid zijn te wachten op Gods tijd.

2. We moeten onze eigen slimheid wantrouwen en nederig steunen op God. We hoeven onze verstandelijke vermogens niet aan de kant te zetten, maar ons vertrouwen moet op God zijn en niet op onszelf.

3. We moeten bereid zijn Gods wil op *elk* terrein van ons leven te doen en niet slechts op enkele. We moeten gehoorzaam zijn aan het licht dat God ons al heeft gegeven en te allen tijde ons geweten rein bewaren.

4. We moeten ons onvoorwaardelijk aan God overgeven en bereid zijn *alles* te accepteren wat Hij voor ons uitkiest.

5. Wij moeten dagelijks met God wandelen en luisteren naar wat Hij te zeggen heeft. Zo moeten we Hem toestaan ons denken te vernieuwen en ons te bevrijden van ons werelds denkpatroon.

LEIDING DOOR HET INNERLIJK GETUIGENIS

Nu we het onderwerp van de middelen waardoor God ons leidt gaan bespreken, moeten we goed in gedachten houden dat bijbelse principes belangrijker zijn dan de ervaringen, zelfs van godvruchtige mannen en vrouwen. God laat Zich in Zijn werk niet beperken door een of ander patroon dat wij Hem voorschrijven. Hij is soeverein en kan soms verkiezen om op bovennatuurlijke wijze Zijn leiding te geven in plaats van volgens het normale patroon. Hij leidde Israël in de woestijn door een wolkkolom en een vuurkolom, maar die methode hield op toen ze Kanaän binnentrokken. In de Handelingen der apostelen vinden we ook een paar gevallen van buitengewone leiding. Een engel sprak tot Filippus en zei dat hij Samaria moest verlaten en naar de woestijn gaan (8:26). Petrus zag een visioen waarin God hem openbaarde dat hij het evangelie aan de heidenen moest brengen (10:9-16). Maar dat zijn eerder uitzonderingen dan regel.

We kunnen niet volledig uitsluiten dat God ook vandaag Zijn kinderen op een dergelijke wijze leiding geeft. Maar in Handelingen zijn zulke voorbeelden zeldzaam. In dit boek spreken we alleen over de normale wijze van leiding.

In het Oude Testament lijkt het vinden van Gods wil heel gemakkelijk. De wet van Mozes was duidelijk en specifiek in veel dingen. De Israëlieten in de woestijn hoefden alleen maar te letten op de wolkkolom overdag en de vuurkolom 's nachts. Ze hoefden niet geestelijk te zijn om te weten wanneer en waarheen op te trekken. Ze hadden alleen goede ogen nodig! Als de hogepriester Gods wil moest zoeken, was alles wat hij moest doen de Urim en de Tummim te werpen in de tegenwoordigheid van de Here en het antwoord kwam als "ja" of "nee". Het was heel eenvoudig, omdat het uiterlijk was en gemakkelijk waargenomen kon worden door de natuurlijke zintuigen van de mens.

Vertrouwen op de Heilige Geest

Het lijkt daarentegen voor ons in deze tijd veel moeilijker om Gods wil te kennen. De reden daarvan is dat God wil dat wij voor onszelf "on-

derkennen wat de wil van God is” (Rom. 12:2). De Heilige Geest woont nu in de gelovige om zijn Gids te zijn en Hij is in de plaats gekomen van al die externe manieren om leiding te ontvangen in het Oude Testament. Dat was voor de onmondigen. Innerlijke leiding is voor de volwassen christen – en zo verlangt God al Zijn kinderen nu in deze tijd te leiden.

Als we Gods wil zoeken, moeten we in onze geest kunnen vernemen wat de Heilige Geest zegt. Daarom is het wezenlijk dat we zoeken naar de vervulling met de Heilige Geest. De bijbel zegt: “Weest daarom niet onverstandig, maar tracht te verstaan wat de wil van de Here is ... en wordt vervuld met de Geest” (Ef. 5:17,18). Ook de woorden in Lucas 4:1 zijn betekenisvol: “Jezus nu, vol van de Heilige Geest ... werd door de Geest geleid in de woestijn.” Heel Zijn leven hier op aarde werd de Here Jezus alleen geleid door het innerlijk getuigenis van de Heilige Geest – nooit door menselijke pressie of raad, en zelfs niet door een sympathiek beroep op Hem.

Deze gevoeligheid voor de stem van de Geest werd ook aangetroffen bij de eerste christenen. We zien Filippus handelen op grond van de innerlijke roepstem van de Geest, door zich bij de wagen van de Ethiopische staatsman te voegen (Hand. 8:29). We zien Petrus, die de innerlijke stem van de Geest gehoorzaamt, die hem naar het huis van Cornelius leidt (Hand. 10:19,20), en de leiders in de gemeente van Antiochië, die het getuigenis van de Heilige Geest in hun geest opmerkten en de roeping van Paulus en Barnabas voor zendingswerk bevestigden (Hand. 13:2).

Dezelfde Geest verlangt ook vandaag ieder van ons in elke beslissing te leiden.

De stem van de Geest herkennen

De Heilige Geest spreekt tot ons door een innerlijke druk op onze geest, en niet zozeer door een hoorbare stem. Hij spoort ons *innerlijk* aan om een bepaalde beslissing wel of niet te nemen. Normaal is dit het resultaat van veel tijd die in gebed wordt doorgebracht, waarin we de voor- en nadelen van de beslissing biddend overwegen. De Heilige Geest kan ons echter ook een plotselinge drang geven om ergens heen te gaan of iets te doen. Maar plotselinge ingevingen om iets absurds te doen, kunnen ook van de duivel komen – of van onszelf. We moeten dus voorzichtig zijn. *De Heilige Geest zal ons in geen geval ooit tegen de bijbel in leiden.*

We kunnen de stem van de Heilige Geest onderscheiden door de toenemende druk die Hij uitoeft op onze geest en de toenemende vrede die

Hij geeft in ons hart als wij voor de zaak bidden. “De gezindheid van de Geest is leven en vrede” (Rom. 8:6). De stem van de duivel jaagt ons meestal op en gaat vaak gepaard met dreigementen van oordeel als we niet meteen gehoorzamen. God geeft ons altijd voldoende tijd om dingen te overwegen en om zeker te zijn van Zijn wil.

Bij sommige gelegenheden kan de Geest ons leiden iets te doen wat we met ons verstand niet volledig kunnen vatten. Stephen Grellet, een Amerikaanse prediker, werd eens door de Geest geleid naar een zeker houthakkerskamp, dat hij verlaten aantrof. Maar hij was zo zeker van zijn leiding dat hij de lege eetzaal binnenging en daar zijn preek hield. Vele jaren later kwam een man bij Grellet in Londen. Hij bracht hem het bewuste incident in herinnering en zei dat hij de kok in dat kamp geweest was en op die dag daar in zijn eentje was. Hij had zich verstopt achter een raam en naar de preek geluisterd. Hij had zich bekeerd en was de Here gaan dienen. Zo'n leiding is echter buitengewoon zeldzaam.

Het is vaak niet gemakkelijk om de stem van ons hart te onderscheiden van de stem van de Geest, want ons hart is zo misleidend. Als we bijvoorbeeld een levenspartner zoeken, kunnen we gemakkelijk de emotionele druk en de groeiende gevoelens van vrede en blijdschap bij elke overweging van de voorgenomen stap, voor het getuigenis van de Heilige Geest aanzien. De kans dat we misleid worden is echter aanzienlijk minder als wij onze motieven onderzoeken en zeker zijn dat we alleen de eer van God zoeken en bereid zijn te aanvaarden wat *Hij* voor ons kiest. Als deze overgave ontbreekt of als de motieven egoïstisch zijn, gaat het gewoonlijk mis.

Gods wil kan soms overeenkomen met wat wij graag willen, maar het kan ook zijn dat het ons niet aanstaat. We moeten niet denken dat Gods wil altijd de moeilijkste weg is. Ook hoeft het niet de makkelijkste te zijn. Als wij in een moeilijke situatie zijn of een zware baan hebben, kunnen we verzocht worden om daarvan weg te lopen. Dit kan gemakkelijk worden aangezien voor de leiding van de Geest. Bij zulke gelegenheden, als wij twijfelen, is het beter de moeilijkste weg te kiezen en God te vertrouwen dat Hij ons genade geeft om Christus' overwinning in onze situatie te laten zien.

Eén praktische stap als je een beslissing moet nemen zou kunnen zijn een balans op te maken. Trek een verticale lijn over een vel papier en schrijf aan de ene kant alle redenen op om iets bepaalds *wel* te doen en alle redenen om het *niet* te doen aan de andere kant. Bid dagelijks over deze redenen en herzie de lijst indien nodig. Wees oprecht bereid beide kanten

te aanvaarden. Als je blijft bidden, zal de Heilige Geest getuigen in jouw geest over wat je moet doen.

Het belang van de Geest

Het is wezenlijk dat we het belang inzien van het innerlijk getuigenis van de Heilige Geest, want dit is het belangrijkste middel waardoor God Zijn kinderen vandaag leidt. We moeten te allen tijde de innerlijke aansporingen van de Geest als wel de innerlijke weerhoudingen gehoorzamen. Het is niet voldoende dat een christen geleid wordt door het principe van goed en kwaad. Dat is het niveau van het Oude Testament. Wij zijn in het Nieuwe Verbond geroepen om op een hoger niveau te leven – immers, we delen het leven van God zelf en worden geregeerd door dat leven. Deze twee niveaus worden gesymboliseerd door de twee bomen in de Hof van Eden, de boom der kennis van goed en kwaad en de boom des levens. Het is goed om een zedelijke wet te hebben die ons zegt wat goed is en wat kwaad, en volgens die norm te leven. Maar dat is terugkeren tot het leven “onder de wet”. De christelijke norm is hoger (Mat. 5:17-48).

Watchman Nee schrijft in zijn boekje “Twee gedragsprincipes”: “Het is verbazingwekkend dat het doel van zo vele christenen niets anders is dan het zich aanpassen aan bepaalde uiterlijke maatstaven, hoewel wat God ons bij onze wedergeboorte gegeven heeft, niet een nieuw stel regels en bepalingen is, waaraan wij moeten voldoen. Hij heeft ons niet naar een nieuwe Sinai gebracht, om ons daar een nieuw stel geboden te geven met hun “gij zult” en “gij zult niet”. ... Als christen bezit u nu het leven van Christus en u moet dus aandacht schenken aan de reacties van Zijn leven. Wanneer u een bepaalde handelwijze of activiteit overweegt, en er is een opspringen van leven binnenin u, wanneer er een positieve reactie is van het innerlijke leven, wanneer “de zalving” binnenin u is (1 Joh. 2:20,27), dan kunt u met vertrouwen de beoogde koers vervolgen. Uw innerlijk leven heeft u dat te kennen gegeven. Maar als dat leven van binnen begint te kwijnen, dan kunt u weten dat de handelwijze die u overwoog vermeden moet worden, hoe goed deze u persoonlijk ook voorkwam.

Laten wij toch vooral beseffen dat het gedrag van menig niet-christen bepaald wordt door het principe van goed en kwaad. Waarin verschilt dan de christen van de niet-christen, wanneer beiden door hetzelfde principe worden beheerst? Gods Woord toont ons duidelijk dat de christen beheerst wordt door het leven van Christus en niet door ethische beginselen. Er is iets levends binnenin de christen, dat positief reageert op wat van God is

en negatief op wat niet van Hem is. Wij moeten dus goed op onze innerlijke reacties letten ... We mogen niet geleid worden door uiterlijkheden, of door redeneringen, hetzij van onszelf of van anderen. Anderen keuren misschien iets goed, en wanneer wij het pro en contra tegen elkaar gaan afwegen, beoordelen wij het misschien ook als goed, maar wat zegt ons innerlijke leven hiervan?

Zodra u tot het besef bent gekomen dat het leven de beslissende factor is bij alles wat met het gedrag van een christen te maken heeft, weet u dat u niet slechts alles moet vermijden wat kwaad is, maar ook alles wat alleen maar uiterlijk goed is. Alleen wat voortkomt uit het christelijke leven is christelijk gedrag; daarom kunnen wij niet meegaan met elke handelwijze die niet ontspringt aan het leven. ... Veel dingen zijn goed naar menselijke maatstaven, maar naar goddelijke maatstaf zijn zij verkeerd, omdat het goddelijke leven erin ontbreekt. ... Gods weg voor ons leven leren wij niet kennen door uiterlijke tekenen, maar door innerlijke registratie. Het pad van de christen wordt aangegeven door vrede en blijdschap in de geest. ... Het is een feit dat de Here Jezus Christus in de gelovige woont en dat Hij Zich voortdurend in ons uitdrukt, en daarom moeten wij fijngevoelig worden voor Zijn leven en leren onderscheiden wat dat leven zegt.”

Moge God ons helpen om deze les te leren.

Samenvatting

1. God leidt ons zelden op spectaculaire wijze. In deze tijd van het Nieuwe Testament leidt God ons door de Heilige Geest. Dus moeten wij de vervulling met de Heilige Geest zoeken.

2. De Heilige Geest spreekt tot ons door een innerlijke druk op onze geest. Deze druk neemt toe als wij in gebed op God wachten.

3. Om de stem van de Geest van andere stemmen te onderscheiden, moeten we onze motieven onderzoeken of zij wel zuiver zijn.

4. Een balans opmaken om de voor- en nadelen van een voorgenomen beslissing te evalueren, kan ons helpen Gods wil te vinden.

5. We moeten veel waarde hechten aan het innerlijke getuigenis van de Heilige Geest, want dit is in deze tijd Gods belangrijkste middel om ons te leiden. God verwacht van ons dat wij ons hierdoor laten leiden in ons dagelijks leven en niet slechts door morele wetten.

Wordt vervolgd